

der her er Tale om fra Statskassen paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., vilde være for en Draabe i Havet at regne — den tænke de ikke paa. Jeg vil da spørge de ærede Medlemmer, særlig det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valktreds: Hvorledes kan det være, at den Side heri Salen, hvortil de høre, tænker paa at afhjælpe al mulig anden Form af Nød, og vil understøtte de Lovforslag, som komme frem i den Anledning, men dette moderne Fænomen tænke de slet ikke paa at afhjælpe. Jeg kan ikke tro Andet, end at Grunden ligger deri, at de Herrer paa den anden Side kunne slet ikke lide at tænke paa dette Fænomen, fordi, naar man en Gang har begyndt at tænke over dette Fænomen, kommer man ind paa en Tankegang som de Herrer fra den anden Side nødvendig ville ind paa. Naar de Herrer derfor staa overfor dette Fænomen, bære de sig ad paa samme Maade som Strubsen, naar den stikker Hovedet i Busten, og lade, som om det slet ikke er til. Jeg forstod slet ikke det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Christianshavn indtog. Hans Standpunkt var, saavidt jeg opfattede ham, ganske fort dette, at paa den ene Side indrømmede han, at der var saa megen Arbeidsløshed, at selv $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. vilde være som en Draabe i Havet til at afhjælpe den, men paa den anden Side vilde han ikke en Gang være med til at give denne Draabe i Havet. Det ærede Medlem maa dog indrømme mig, at $\frac{1}{2}$ Million er altid Noget. Det ærede Medlem siger nu, at det er slet ingen Ting, men for os Andre, der ikke ere saa gunstig situerede, staar $\frac{1}{2}$ Million som en temmelig betydelig Sum, og Noget vil den altjaa ganske vist kunne hjælpe. Men som jagt, jeg spørger de ærede Medlemmer: Hvad ville de gjøre for at hjælpe paa denne Fremtoning? Det er de Herrer, som have Magten, og som den ærede Krigsminister bemærkede forleden Dag, hvad der vistnok er fuldstændig rigtigt: Vi have Magten, sagde den ærede Minister, og derfor have vi ogsaa Ansvar. Jeg vil da spørge: Hvorledes ville de Herrer bruge deres Magt, og hvorledes ville de klare deres Ansvar med Hensyn til dette Fænomen, som sikkert ikke er forbigaende, men som efter al Sandsynlighed bestandig i høiere Grad vil vise sig, hvorledes ville de bruge deres Magt, og hvorledes ville de klare deres Ansvar med Hensyn til Arbeidsløshedens Fænomen?

B. Holm: Jeg har under de tidligere Behandlinger af dette Lovforslag haft Velighed til at udtale min specielle Mening om dets Indhold i sin Almindelighed, og det skal jeg derfor ikke paa Sagens nuværende

Trin atter komme ind paa i nogen videre omfattende Grad. Jeg skal kun gjentage, hvad jeg her har sagt, at naar jeg er gaaet med til Indbringelsen af dette Forslag og til at forsøge paa at faae Noget ud af det, er det væsentlig, fordi det fremkom i Udvalget, den Gang det af mig indbragte Forslag til Lov om Eftergivelse af Fattighjælp var under Behandling, som Motivering for Udvalgets Standpunkt overfor dette Forslags § 2, at man ved et selvstændigt Forslag som det her foreliggende bedre vilde være i Stand til at hjælpe paa det, som dette Lovforslags § 2 sigtede paa, nemlig at afhjælpe Arbeidsløsheden, end ved at vedtage dette Forslags § 2. Jeg indrømmede dette den Gang til Dels, i alt Fald havde jeg naturligvis Interesse af at se, hvor ihærdig man vilde være med til fra alle Sider at arbejde paa at borthjælpe Følgerne af det, som den ærede sidste Taler kaldte det moderne Fænomen, nemlig Arbeidsløsheden. Arbejdet i Udvalget har formet sig saaledes, at vi næsten vare ved at komme bort fra det Egentlige, som jeg var gaaet med til Forslaget for, nemlig dette hovedsagelig at tænke paa at opbølge den Nød, der er en Følge af Arbeidsløshed, idet vi kom ind paa Behandlingen af det store og selvfølgerlig interessante Spørgsmaal om Alverdomsforsørgelse. Jeg er dem overordentlig taknemlig, som have udtalt sig saa varmt om Løsningen af Alverdomsforsørgelses-spørgsmaalet i det Hele taget, og det er jo en Tilfredsstillelse for os, der i en længere Arrække have arbejdet ihærdig for at vække Interessen for dette Spørgsmaal, at den nu synes at være vakt i en omfattende Grad til alle Sider og hos alle forskellige Fraktioner i denne Sal. Men jeg mener, at man kan ogsaa til sine Tider interessere sig for en stor Sag paa urette Sted, og de, der nære en saa stor Kjærlighed til en god Sag, at de baade i Tider og Ude ville bringe den i Forbindelse med Alt, hvad der kommer frem, kunne mangen Gang skade Sagen. Det er det, som jeg mener bliver gjort her, hvis vi komme ind paa at bringe selve Alverdomsforsørgelses-spørgsmaalet i Forbindelse med denne Sag, som oprindelig har haft et ganske andet Formaal eller Grundlag, nemlig det at afhjælpe Arbeidsløsheden. Det er nemlig ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Christianshavn (Chr. Jensen) sagde, at Udvalgets Flertal, hvortil jeg hører, har tænkt os, at ved dette Lovforslag havde vi afhjælpet al den Nød, som er en Følge af Fattigdom, Arbeidsløshed og tillige maaste udrettet Noget med Hensyn til Alverdomsforsørgelse. Saaledes udtalte han sig, saavidt jeg var i Stand til